

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1973-1974.

30 OKTOBER 1973.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 552, 563 en 564 van het Strafwetboek en van artikel 138 van het Wetboek van strafvordering.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het wegwerpen van afval of van allerhande voorwerpen op openbare of particuliere eigendommen is op het ogenblik een kwaad die door het gerecht niet doeltreffend kan worden beteugeld, omdat de wetgeving onvolledig of niet streng genoeg is.

Artikel 552, 1°, van Titel X van het Strafwetboek straft met een geldboete van één tot tien frank degenen die voorwerpen op de openbare weg werpen of achterlaten, welke door hun val of door ongezonde uitwasemingen schade te weeg kunnen brengen.

Over de openbare en particuliere plaatsen wordt met geen woord gerept.

Artikel 88, 12°, van het Veldwetboek legt een zelfde straf op aan hen die stenen of andere voorwerpen hebben weggegooid of achtergelaten, waardoor tuinen, weiden, natuurlijke besloten ruimten of bomen bevuild of beschadigd kunnen worden.

Het Boswetboek voorziet in generlei straf voor dergelijke overtredingen die in een bos worden begaan.

In bepaalde gemeentelijke reglementen werd deze tekortkoming verholpen, zij het uitsluitend voor openbare plaatsen of gemeenschappelijke eigendommen.

De wetgeving moet worden aangevuld en strengere straffen dienen te worden gesteld op het achterlaten van allerhande voorwerpen op alle openbare of particuliere plaatsen (straat, plein, plantsoen, rivier, beek, bos, tuin, al dan niet omheinde eigendom enz.).

Wij stellen voor dat de nieuwe bepaling het 6° van artikel 563 wordt, waarbij de overtreding gestraft wordt met een geldboete van vijftien tot vijfentwintig frank en met een gevangenisstraf van één tot zeven dagen of met ~~ee~~ van die straffen alleen.

Verder werd vastgesteld dat de hierboven vermelde feiten dikwijls met behulp van een motorvoertuig werden gepleegd. Zo is het mogelijk grote hoeveelheden vuilnis ergens snel en heimelijk achter te laten.

Deze omstandigheden, evenals het feit dat het 's nachts gebeurt of met de hulp van verschillende personen, verzwaren de overtredding.

Daarom wordt - naar analogie van het Iaatsre lid van artikel 557 - een aanvullende bepaling toegevoegd, waarin voor die bezwarende omstandigheden zwaardere straffen worden voorgeschreven.

Chambre des Représentants

SESSION 1973-1974.

30 OCTOBRE 1973.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les articles 552, 563 et 564 du Code pénal et l'article 138 du Code d'instruction criminelle.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le jet d'immondices ou d'objets les plus divers dans les lieux publics ou privés, par exemple le long des chemins, est actuellement un mal que les parquets ne peuvent réprimer efficacement par suite d'une législation incomplète ou débonnaire.

L'article 552, 1°, du Titre X du Code pénal punit d'une amende de un à dix francs ceux qui auraient jeté ou abandonné sur la voie publique des choses de nature à nuire par leur chute ou par leurs exhalaisons insalubres.

Rien n'est prévu pour les endroits publics ou privés.

L'article 88, 12°, du code rural punit de la même peine ceux qui auront jeté ou abandonné des pierres ou d'autres objets pouvant causer des dégradations aux jardins, aux prairies, aux enclos naturels ou aux arbres.

Le code forestier ne prévoit aucune peine pour des faits similaires commis dans les bois.

Certains règlements communaux ont pallié cette carence mais uniquement pour les lieux publics ou biens communaux.

Il apparaît opportun de compléter la législation et de punir de peines plus sévères le dépôt de tout objet généralement quelconque en tous lieux publics ou privés (rue, place, square, rivière, ruisseau, bois, jardin, propriété clôturée ou non, etc.).

Il est proposé que la nouvelle disposition constitue le 6° de l'article 563 punissant l'infraction d'une amende de quinze à vingt-cinq francs et d'un emprisonnement de un à sept jours ou d'une de ces peines seulement.

D'autre part, il a été constaté que ces faits se pratiquaient souvent à l'aide de véhicules automobiles. Ceux-ci permettent le dépôt rapide et furtif de quantités importantes d'immondices.

Cette circonstance de même que celle d'agir la nuit ou avec l'aide d'une ou de plusieurs personnes rendent plus grave l'infraction.

C'est pourquoi, à l'instar du dernier alinéa de l'article 557, une disposition connexe prévoit dans ces circonstances aggravantes des peines plus lourdes.

Gezien deze laatste bepaling en op grond van het feit dat er thans zo veelvuldig afval wordt gestort, lijkt het noodzakelijk te voorzien in een verdubbeling van de straf in gevallen van recidive.

Hoewel het op grond van de artikelen 28 en 38 van het Strafwetboek misschien niet nodig is te bepalen dat de politierechtbank bevoegd is (cf. Rigaux et Trousse, blz. 8, 2de lid), is het wellicht beter een § 16 toe te voegen aan artikel 138 van het Wetboek van strafvordering ten einde elke discussie te voorkomen.

Aangezien een zelfde soort overtreding voorkomt in artikel 8 van het verkeersreglement en onder de bevoegdheid van de polierechtbank valt, ligt het bovendien meer voor de hand dat dezelfde rechtbank bevoegd zal zijn voor de gevallen met bezwarende omstandigheden.

Dar is des te meer gerechtvaardigd daar het niet om feiten gaat die de eer van de betrokken personen aantasten.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

In artikel 552 van het Strafwetboek wordt het 1° opgeheven,

Art. 2.

Artikel 563 van hetzelfde wetboek wordt aangevuld met een 6°, luidend als volgt ;

« 6° zij die voorwerpen op een openbare of particuliere plaats neerwerpen, plaatsen of achterlaten, welke door hun val of door ongezonde uitwasemingen kunnen bevuilen, ontzien of schaden.

Indien het feit gedurende de nacht is gepleegd, met behulp van voertuigen of lastdieren, of door twee of meerdere personen, worden de schuldigen gestraft, met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van vijftig tot vijfhonderd frank of met een van die straffen alleen. »

Art. 3.

Artikel 564 van hetzelfde wetboek wordt door de volgende bepaling vervangen :

« In geval van herhaling binnen een jaar, te rekenen vanaf het vonnis houdende veroordeling voor dezelfde misdrijven worden de straffen verdubbeld. »

Art. 4.

Artikel 138 van het Wetboek van strafvordering wordt aangevuld met een 16°, luidend als volgt ;

« 16° de misdrijven omschreven in artikel 563-6°, tweede en derde lid, van het Strafwetboek. »

1 oktober 1973.

Etant donné cette dernière disposition et la multiplicité actuelle des dépôts d'immondices, il paraît nécessaire de prévoir une récidive spéciale et de doubler les peines dans ce cas.

Quoique, en vertu des articles 28 et 38 du code pénal, il ne soit peut-être pas nécessaire de prévoir la compétence du tribunal de police (cf. Rigaux et Trousse, page 8, al. 2), il vaut mieux ajouter un § 16 à l'article 138 du code d'instruction criminelle pour éviter toute discussion.

Par ailleurs, étant donné que le même genre d'infraction prévue par l'article 8 du code de roulage est de la compétence du tribunal de police, il paraît plus adéquat de maintenir la compétence du même tribunal pour les cas assortis de circonstances aggravantes.

Cela se justifie d'autant plus qu'il ne s'agit pas de faits entachant les personnes dans leur honneur.

V. DELPORTE.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

A l'article 552 du Code pénal, le 1° est abrogé.

Art. 2.

L'article 563 du même Code est complété par un 6°, libellé comme suit :

« 6° ceux qui auront jeté, exposé ou abandonné dans un lieu public ou privé des choses de nature à souiller, enlaidir ou nuire par leur chute ou par leurs exhalations insalubres.

Si le fait a été commis, soit pendant la nuit, soit à l'aide de véhicules ou d'animaux de charge, soit enfin par deux ou plusieurs personnes, les coupables seront punis d'un emprisonnement de huit jours à trois mois et d'une amende de cinquante à cinq cents francs ou d'une de ces peines : seulement. »

Art. 3.

L'article 564 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Les peines seront doublées en cas de récidive dans l'année à dater d'un jugement portant condamnation pour les mêmes infractions. »

Art. 4.

L'article 138 du Code d'instruction criminelle est complété par un 16°, libellé comme suit :

« 16° des infractions punies par l'article 563-6°, alinéas deux et trois du Code pénal. »

1er octobre 1973.

V. DELPORTE,
M. DUERINCK,
E. CHARPENTIER,
G. VAN LIDTH DE JEUDE,
R. GONDRI,
A. SAINT-REMY.